

anskaffelsen at gøre. Det har i øvrigt længe været erkendt af enhver Artillerist, at det er uheldigt, at vort Feltartilleri er formeret i 8 Kanons-Batterier. Denne Erkendelse har givet sig Udtryk mange Aar, før der er blevet fremsat for Rigsdagen noget Forslag om ny Feltkanoner. Længe før der var tænkt paa den hurtigskydende Feltkanon, som nu er under Anskaffelse, nemlig allerede i Rigsdagssamlingen 1892—93, har Krigsministeren i Folketinget fremsat Lovforslag om ændrede Rammer for Feltartilleriet, hvorved dette kunde formeres i 4 Kanons-Batterier. Efter Rigsdagstidenden for 1892—93, Tillæg A. Sp. 2120—2121, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse anføre Krigsministerens Bemærkninger til Forslag til Lov om Hærens Ordning: „Feltartilleriets Rammer ere fremdeles foreslaaede forøgede med 4 Kaptainer, 6 Premierløjtnanter (hvoraf de to, som nævnt, ere opførte som „til Tjeneste af Vaabnet“) og 12 Oversergenter. Det er oftere blevet fremhævet, at Feltartilleriet ikke er repræsenteret i et passende Forhold i Hæren, og denne Mislighed forøges end mere derved, at dets Organisation ikke tillader at drage den fulde Nytte af Vaabnet; thi Batterier paa 8 Kanoner ere for store og vanskelige at haandtere, hvorfor man ogsaa i de fleste andre Hære kun sammenstillter 6 eller 4 Kanoner i et Batteri. En Organisation af vore 96 Feltkanoner i 16 Batterier à 6 Pjecer vilde betegne et meget betydeligt Fremskridt og i høj Grad forøge Virkningen af Materiellet, men den vilde være forbunden med en ikke ringe Bekostning, ikke blot paa Grund af den nødvendige Udvidelse af Personellet, men ogsaa fordi vore Kasernelokaliteter ere indrettede paa den nuværende Ordning. Man har derfor ikke villet foreslaa denne Forandring, saa meget mindre som der vistnok vil kunne vindes ikke lidt i samme Retning ved at give det 8 Kanons-Batteri noget stærkere Rammer, saa det bliver muligt i paakommende Tilfælde at lade det optræde formeret i 2 Batterier paa 4 Kanoner, idet et saadant mindre Batteri, anvendt paa kyndig Maade, under mange Forhold vil kunne opnaa en Virkning, der meget nærmere sig til, hvad der præsteres af et 6 Kanons-Batteri. De 4

Kaptajner — supplerede med de ved Officersskolen og Elevskolen ansatte Artillerikaptajner — og 6 Premierløjtnanter, har man da tænkt sig anvendte som Chefer for de nyformede Batterier, medens det øvrige Personale ved Batterierne, for at disse kunne deles, kræver en Forøgelse af 12 Underofficerer“ . . .

Det turde forhaabentlig herved være godtgjort, at Ønsket om en Ændring i Organisation af Feltartilleriet, hvorved man kunde komme til 4 Kanons-Batterier i Stedet for vore nuværende 8 Kanons-Batterier, ikke er en Følge af Anskaffelsen af det ny Feltskyts, men derimod af hele den taktiske Udvikling, saa at det har givet sig Udtryk i Lovforslag, fremsat paa Rigsdagen allerede for 12 Aar siden, alt-saa endog mange Aar før vore egne gamle Kanoner bleve omdannede til hurtigskydende.

Da det synes at fremgaa af forskellige Udtalelser, at der endnu paa sine Steder findes nogen Tvivl om, hvorvidt det virkelig er paa Grund af vort gamle Feltmateriels Brøstfældighed, at det har været aldeles nødvendigt at skride til Indførelsen af de ny Feltkanoner, skal jeg give en kortfattet Fremstilling af, hvad der tidligere er sket i denne Sag. Det første væsentlige Skridt, der er gjort hos os for at komme til hurtigskydende Feltartilleri, er et i Marts Maaned 1896 af Direktøren for Artilleriets tekniske Tjeneste fremsat Forslag om Indførelse af en Spadebremse, for at undgaa Frembringning efter Skuddet. I den Skrivelse, hvori Artillerigeneralen udtaler sig om dette Forslag fremsætter han sin Betænkelighed ved, at „der efterhaanden er gaaet stærkt Slid paa Feltkanonerne Lavetter“. I Februar Maaned 1897 foreslaar Artillerigeneralen derpaa i fortrolig Skrivelse til Krigsministeriet, at der ned sættes en Kommission til at forberede Indførelsen af nyt Feltskyts, og i denne Skrivelse anfører han: „Vort Feltmateriel er 20 Aar gammelt. Medens man i tidligere Tider havde eget Øvelsesmateriel og eget Krigsmateriel, har man benyttet Materiellet af 1876 til Øvelserne; intet Under derfor, at det efterhaanden er blevet medtaget og trænger til Afløsning som Feltmateriel betragtet, medens det endnu i længere Tid vil kunne finde god Anven-